

Pelegrinatge a Jerusalem 3. Betlem: el mur i la gruta de la Llet.

Dv, 26/03/2010 per Teresa Forcades...

[Un Manament Nou](#)

Pau i Bé

Cap a les 9 del matí erem a la muntanya Scopus, contemplant Jerusalem des de l'angle nord-est i imaginant-nos l'arribada de les dues processons que coincidien a la ciutat santa amb motiu de la Pasqua: de l'oest, provinents de Cesarea Marítima, arribaven els soldats romans que es traslladaven a Jerusalem per controlar que no hi haguessin disturbis durant les festes més importants de l'any; de l'est, pel camí de Jericó, arribava la processó dels jueus camperols que venien a celebrar que un dia serien lliures, que el seu clam seria escoltat tal com ho fou a l'Egipte. Els soldats romans arribaven portant branques de palmera, el símbol de l'exèrcit ocupant, signe de triomf i de domini. Els camperols portaven branques d'olivera, símbol de pau. Per què portem palmes i palmons a la Pasqua?

Hem vist el desert de Judea cobert d'una fina capa d'herba fresca fruit de les darreres pluges i hem vist les ovelles i les cabres que s'apressaven a devorar-la. Aquesta verdor inesperada del desert de Judà que apareix com un miracle després de les pluges és la que inspira la lloança del Psalm 103 que cantem la nit de Pasqua: 'Quan envieu el vostra alè, Senyor, reneix la creació i renoveu la vida sobre la terra'. La benedicció de la pluja l'hem experimentada directament mentre corriem cap a l'autocar sota la mirada impassible d'un camell importat d'Egipte per passejar turistes.

A l'hortizó, s'alçava desafiant Ma'aleh Adumim, un dels assentaments jueus il·legals construït al West Bank. Té 40.000 habitants i una carretera pròpia amb túnel per sota de la muntanya Scopus que permet arribar en 10 minuts al centre de Jerusalem. Els palestins no poden passar per aquesta carretera.

També hi ha llocs on els que no poden passar són els jueus. Per exemple, a Betlem. Hi hem arribat travessant un mur quasi el doble alt que el de Berlín i encara més gris on uns soldats israelians armats impedeixen la comunicació entre Jerusalem i Betlem en ambdós sentits: els jueus jerusalimites no poden anar a Betlem i els palestins betlemites no poden anar a Jerusalem. Per què?

A Betlem hem vist l'Església de la Nativitat i ens hem agenollat davant de l'estrella que marca amb simbòlica precisió el lloc del Naixement.

No estava previst al programa, però mentre la resta del grup participava d'una litúrgia armenia, la Mary i jo ens hem escapat a la gruta de la Llet: no hi havia ningú i és molt silenciosa, acollidora i bonica. Una tradició diu que en aquesta cova s'hi van amagar Josep i Maria amb el nen durant la matança del Innocents, abans de fugir cap a Egipte, refent el camí de l'Èxode en record de l'Antiga Aliança, en preparació de la Nova. La pedra d'aquesta cova és blanca calissa. Es veu que al principi era negra com la de la gruta de la Nativitat, però que es va tornar blanca en caure-li al damunt una mica de llet mentre Maria donava el pit a Jesús. Per això les mares dels lactants (tant les cristianes com les musulmanes) pregunten en

aquesta cova perquè la llet sigui abundosa i de bona qualitat i de passada s'enduen una mica de la pols de la paret de la roca i la dissolen amb aigua per beure-se-la; com que la pedra d'aquesta cova és tan rica en calç segur que els va la mar de bé.

Programa de demà, dissabte 27 de març: Betània.

(La primera foto és del carrer de l'Estel, un dels carrers més antics de Betlem, per on es creu que van baixar els mags camí de la cova; en aquest carrer es fan les processons de Nadal)

(La segona foto és de l'estrella que marca a terra el lloc - més o menys - on va nèixer Jesús)

Nota: les fotos que he anat penjant no són meves; les trec d'internet per il·lustrar el que vaig explicant.

